

Ей Сюлейманъ, турски паша!

Гдѣ остана твойтъ планъ?

Геройството ти погина.

Войскитѣ ти отетжеватъ.

Войскитѣ ти отетжпватъ

И шанцови прѣдаватъ.

Воя съ Сюлейманъ паша надъ Шипка

на 9-й, 10-й и 11-й Августъ 1877 г.

Верѣдъ трупове неброени,

Потжнали тѣ въввѣ кръвь

Расхожда се разлютений,

Турскій Генералинъ прѣвъ,

Съ прѣзрѣние гледа гордо,

Колко кръви е пролѣлъ;

На дѣчица, на бабички,

Колко души е изѣлъ.

„Ще пстрѣбѣя това плѣме,

Тоя Български народъ;

Да не остане нито сѣме,

Всичко ще заровя в' гробъ.

Днеска Загра, утрѣ Шипка,

Дѣто мина—пепель, прахъ:

Московцитѣ ще трѣпержтъ,

Ще научжтъ що е страхъ.

Падишаха ще ми каже:

„Аферимъ, бе Сюлейманъ,

„Аллахъ нека ти поможе

„Да спасишъ „Девлетъ Османъ.“